

**SLUJBA DE OBȘTE
LA DOI ȘI MAI MULȚI
CUVIOȘI**

Tipărită
cu binecuvântarea Prea Sfințitului
NICODIM
Episcop de Edineț și Briceni

© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sf. Cuv. Mc. Elisabeta”
Edineț

LA VECERNIE

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 8, glasul al 6-lea:

Podobie: O prea slăvită minune....

Cuvioșilor părinți de Dumnezeu înțelepțiți, celor orbi dăruți lumină, bolnavilor vindecare, și celor șchiopi sănătate. Cu milostivire plecându-vă, către cei ce vin cu credință la Biserica voastră, cerându-vă ajutorul. Că toți credincioșii v-am aflat pe voi apărători și folositori, lăudându-vă pe voi. (2 ori)

Cuvioșilor părinți, întru tot lăudați, cu faptele cele bune, împodobindu-vă, ați alergat către Dumnezeu, luând cinste de chibzuință. Și, ca un cojoc, ați lăsat nouă, părinților, trupurile voastre puse în mormânturi, ca să izvorască tămăduiri și să gonească duhurile cele viclene. Pentru aceasta, vă ferim pe voi, prealăudaților. (2 ori)

Cu cetele pustnicilor v-ați însoțit, împodobindu-vă, fericitorilor, cu viața pustnicească. Și acum în locașurile cele

cerești, trăiți veselindu-vă, unde dănuiesc îngerii. Și cu lumină dumnezeiască, cu adevărat fiind îndumnezeiți, să pomeniți pe cei ce cu dragoste vă fericesc pe pământ și fac prăznuirea voastră cea sfântă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda, preacurată, nașterea ta? Că Cel Ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine, cea curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi, fără amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 3).

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va

atinge de dînsele munca. S-a părut întru ochii cei nepricepuți a muri și s-a socotit pedeapsire ieșirea lor, și mergerea de la noi - sfărîmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor, este plină de nemurire. Și întru puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui. Căci Dumnezeu i-a ispitit pe dînșii și i-a aflat Lui vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pe ei și ca o jertfă de ardere întregă i-a primit pe ei. Și, în vremea cercetării Sale, vor străluci, și ca scînteiele pe paie vor fugi. Vor judeca limbi și vor stăpîni popoare, și va împărăți într-înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dînsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu Dînsul. Că dar și milă este întru cuviosii Lui, și cercetare întru aleșii Lui.

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 5)

Dreptii în veci vor fi vii, și de la Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dînșii de la Cel Preaînalt. Drept aceea, vor lua Împărăția podoabei și stema frumuseții din mîna Domnului.

Că, cu dreapta Sa, va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va toată arma rîvna Lui, și va într-arma făptura cu arme spre izbînda vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în ziua dreptății și Își va pune Lui coif, judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită bunătate, și va ascuți cumplită mînie întru sabie, și, va ridica război împreună cu Dînsul lumea asupra celor fără de minte, merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și, ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mînia cea zvîrlitoare de pietre pline, vor cădea grindine, înfierbînta-se-va asupra lor apa mării. Și rîurile îi vor îneca de năprasună. Sta-va împotriva lor Duhul puterii și ca un vifor va vîntura pe ei, și va pustii tot pămîntul fărădelege, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Ascultați, dar împărați și înțelegeți, învățați-vă, judecătorii marginilor pămîntului. Ascultați, cei ce stăpîniți mulțimi și cei ce vă trufiți, întru noroadele limbilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpînire și puterea de la Cel Preaînalt.

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 4)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, într-o odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor și vârsta bătrâneților, viața cea nespurcată, plăcut lui Dumnezeu fiind, L-a iubit, și viețuind între păcătoși, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea minții lui, sau înșelăciunea să înșele sufletul lui, că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrînarea poftelor schimbă gândul cel fără de răutate. Sfirșindu-se peste puțin, au împlinit ani îndelungați. Că plăcut era Domnului sufletul lui, pentru aceasta, s-a grăbit din mijlocul răutății, iar noroadele văzînd și necunoscînd, nici punînd în gând una ca aceasta. Că dar și milă, este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Stihirahramului

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cuvioșilor părinți, în tot pămîntul a ieșit vestirea faptelor voastre. Pentru aceasta, în

ceruri ați aflat plata ostenelilor voastre. Taberele drăcești le-ați sfârșit, la cetele îngerești ați ajuns, a căror viață fără prihană ați urmat. Îndrăzneală avînd către Domnul, să cereți pace sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Curată, roagă-te Domnului, ca, pentru rugăciunile tale, să dea sufletelor noastre iertare greșelilor, pace și mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

În Hristos v-ați îmbrăcat, dezbrăcîndu-vă cu dumnezeiasca înțelepciune de omul cel stricăcios. Pentru aceasta, cu Darul Duhului, pururea fiind luminați, ca niște stele luminoase, lumii ați strălucit, rugîndu-vă ca să se izbăvească de stricăciune și de nevoi, cei ce cu credință săvîrșesc pururea cinstită pomenirea voastră.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Acum, luînd desfătare și fiindocoliți cu lumină, și viața veșnică moștenindu-o, pe cei ce aleargă la voi, izbăviți-i din

nevoi și din multe ispite, și din toată dosădirea. Că, cu dumnezeiască înțelepciune, ați câștigat îndrăzneală către Dumnezeu și arătați dragostea cea cu adevărat asemenea cu a lui Hristos.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Purtătorilor de Dumnezeu întru tot minunați, apărătorii Treimei cu bărbătească înțelepciune oștindu-vă împotriva luptei stăpînitorului lumii, pe dînsul l-ați surpat cu luptele cele tari, și v-ați încununat cu cununi de biruință. Pentru aceasta, săvîrșind dumnezeiască și purtătoare de lumină pomenirea voastră, ne sfințim cu Darul.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Cuvioșilor Părinți, frumusețile lumii și dulcețile cele vremelnice cu totul urîndu-le și mai mult viața călugărească iubind-o, v-ați făcut împreună vorbitori cu îngerii. Și luminători, mult luminoși ai lumii, cu minuni ca alt soare strălucind. Deci, aduceți-vă aminte de noi toți, care săvîrșim

sfință pomenirea voastră. Că fiind noi fii voștri și oile învățăturilor voastre celor cuvîntătoare, pe voi întru ajutor vă chemăm, cerînd ca să primim prin voi pace și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară nenunțată, care pe Dumnezeu negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești cu totul fără prihană, care tuturor dăruiești iertare de greșeli, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mîntuim noi toți.

La binecuvîntarea pînilor

TROPARUL glasul al 4-lea:

Dumnezeul Părinților noștri, Care faci pururi cu noi după blîndețile tale, nu depărta mila Ta de la noi. Ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocîrmuiește viața noastră. **(de 2 ori)**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară..., **(o dată)**

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., troparul sfinților (de 2 ori) Slavă..., Și acum..., al Născătoarei: Taina cea din veac...

După catisma întâi, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi...

Luminători prealuminați ai adevărului lui Hristos, lumea o ați luminat cu învățăturile voastre, părinți de Dumnezeu grăitori. Pierzînd eresurilor necredincioșilor hulitori, ați stîns tulburările cele de văpăi ale hulitorilor. Pentru aceasta, ca niște plăcuți ai lui Hristos, luminați pe toți. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară cu totul fără prihană, care pe Dumnezeu, Cel mai presus de ființă L-ai născut, împreună cu cei cuvioși, pe Acela neîncetat roagă-L, iertare de păcate și îndreptare vieții să ne dea înainte de sfîrșit, celor ce cu credință și cu dragoste te cîntăm după datorie, ceea ce ești una întru tot lăudată.

După catisma a doua, Sedealna glasul al 8-lea:

Lepădatu-v-ați de trup pentru Hristos și duhovnicești povățuitori poporului v-ați

arătat, auzit-ați cuvintele învățăturilor celor de taină. Și călugărilor v-ați arătat pravila dreptății, toate patimile cu tărie le-ați călcat. Pentru aceea și meștejugirile drăcești pînă la sfîrșit le-ați ars. Către Hristos cu de-adinsul, de Dumnezeu purtătorilor părinți, vă rugați, ca să dea iertare de păcate celor cu dragoste cinstesc pomenirea voastră. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Iată pe tine neamurile neamurilor te slăvesc, precum ai zis mai înainte, Fecioară. Că ai fost palată a Ziditorului tuturor și dumnezeiesc locaș, întru care S-a sălășluit Cel Preaînalt și cu trup S-a îmbrăcat, ca să ne mîntuiască pe noi.

**Se cîntă polieleul: „Robii Domnului”.
Apoi aceste mărimuri:**

Fericimu-vă pe voi, preacuvioșilor părinți, și cinstim sfîntă pomenirea voastră, povățuitorii călugărilor și împreună vorbitori cu Îngerii.

Cu aceste stihuri:

1. Așteptînd am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.

2. Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.

3. Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre.

4. Schimbat-ai plîngerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie.

5. Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său.

6. Cîntați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui.

Slavă..., glasul 1-ii:

Slavă Ție, Treime Sfîntă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicînd: Slavă Ție Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicînd: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule (de 3 ori).

După polieleu,

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înțelepciunea...

Cînd, fericiților, către dumnezeiescul dar, mintea voastră ați ridicat, atunci ați lăsat toate cugetele cele rîvnitoare de cele de jos și, în pustie sălășluindu-vă, ca un crin ați înflorit cu bunătățile, prea-împodobiților, dezrădăcinînd spinii patimilor, ați secerat mănunchiurile bogăției celei

veșnice în cer, cuvioșilor părinți. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, ca să dea iertare de păcate, celor ce cu credință cinstesc sfîntă pomenirea voastră. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

De tine se bucură toată făptura, ceea ce ești plină de dar. Soborul Îngeresc și neamul omenesc, ceea ce ești Biserică sfințită și rai cuvîntător, lauda Fecioriei, din care Dumnezeu S-a întrupat și Prunc S-a făcut, Acela ce este mai înainte de veci, Dumnezeul nostru. Că mitrasul tău scaun l-au făcut, și pîntecele tău mai desfătat decît cerurile l-au lucrat. De tine se bucură toată făptură, ceea ce ești plină de dar, mărire ție.

Antifonul întîi, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele...

Prochimen glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca

(VI, 31-36, vezi duminica a 19-a după Pogorîrea Sf. Duh)

După Psalmul 50,

Stihira, glasul al 6-lea:

Pe îngerii cei de pe pământ și în ceruri oamenii lui Dumnezeu, bună frumusețea lumii și pe hrănitorii cei buni, podoaba călugărilor și lauda cuvioșilor, pe părinții cei mari să-i cinstim. Că, răsădiți fiind în casa lui Dumnezeu, au înflorit după dreptate și, ca niște cedri în pustie, au înmulțit turma oilor lui Hristos celor cuvântătoare, întru sfințenie și întru dreptate.

C A N O A N E L E

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

(Vezi Paraclisul Maicii Domnului).

Canonul Sfinților:

Cântarea întâi, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui Ce a despărțit marea și a trecut pe poporul, pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a preaslăvit.

Cu lumina dumnezeirii, celei în trei sori, preaînțelepților fiind străluciți, luminători v-ați arătat. Luminați pe cei ce cu credință cinstesc pomenirea voastră cea purtătoare de lumină.

Dîndu-vă pe voi cu totul Ziditorului, toată duhovniceasca dorire ați vărsat către Dînsul; pentru aceea, duhovnicesc dar ați primit.

Slavă...,

Cu lumina Darului fiind străluciți, cuvioșilor, luminați pe cei ce cu credință prăznuiesc pomenirea voastră, și de întunericul păcatului, cu rugăciunile voastre, izbăviți.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu trup pe Cel fără de trup născînd, de Dumnezeu Născătoare Preacurată, de spurcăciunile cele trupești și sufletești ne spală cu stropirea dumnezeieștii tale rugăciuni.

Cântarea a 3-a,

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine Doamne, Cel Ce prin lemn ai omorît păcatul, și frica Ta o sădește în inimile noastre, celor ce Te laudăm pe Tine.

Adăpînd sufletele cu izvoare de lacrimi, ați făcut pe dînșii, cuvioșilor, purtători de roadă, și aducători de toate faptele cele bune, cu arătările minunilor, preaslăviților.

Vindecare lucrează dumnezeiescul vostru locaș și gonește bolile omenești, și întărește cugetele lor, ca să laude ostenele voastre, întru tot cinștiilor.

Slavă...

Cu vrăjmașul de demult luptându-vă prin înfrînare și acum cu tărie punând asupra lui biruință, cuvioșilor, bărbătește ați răbdat și ați surpat întăritările dracilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Din pîntecele tău, Fecioară, Soarele cel mare a răsărit preaslăvit și luminînd cele pămîntești, ceata cuvioșilor a primit.

Sedealna, glasul 4:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Marea vieții cu înfrînarea fără osteneală înotînd-o, la limanul cel gînditor al nepătimirii ați ajuns, cuvioșilor Părinți și de Dumnezeu înțelepți.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Fecioria și nașterea, mai presus de fire și de cuvînt întru tine, de Dumnezeu Născătoare, s-a adunat, pentru că ai născut

pe Dumnezeu, Cel Ce S-a întrupat, pe Mîntuitorul sufletelor noastre.

Cîntarea 4-a,

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, slăvită rînduiala Ta și am proslăvit, Iubitorule de oameni, puterea Ta cea necuprinsă.

Smerenia lui Hristos iubind-o, v-ați înălțat cu nepătimire și ați smerit toate truțiile drăcești.

Răsărind ca Soarele din răsărit, luminați, cuvioșilor, cu razele minunilor toate cele de sub Soare.

Slavă...

Tămîie cu bună mireasmă, Celui ce vede toate, rugăciunile voastre le-ați adus, care le-a mirosit și le-a primit, și împreună, le-a așezat în praznicul pustnicesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Te ferește pe tine Preacurată, ceata cuvioșilor și tot sufletul credincioșilor, că pe Cuvîntul lui Dumnezeu mai presus de gînd și de cuvînt L-ai născut.

Cîntarea a 5-a,

Irmosul:

*Dătătorule de lumină și
Făcătorul veacurilor, Doamne,
întru lumina poruncilor Tale
îndreptează-ne pe noi, că afară
de Tine pe alt Dumnezeu nu știm.*

Lipindu-vă cu sufletele doar
de singură dragostea lui Hristos,
și sîrguindu-vă a fi împlinitori
dumnezeieștilor porunci, ați luat
darul minunilor celor multe,
preaslăviților.

Fiind fără de răutate și blînzi,
toate răutățile vrăjmașului le-ați
pierdut, pînă la sfîrșit milostivi
arătîndu-vă. Și de la Cel ce este
unul Milostiv, ați luat darul cel
adevărat și mîntuitor.

Slavă...,

În lege și în rugăciune, și în
post totdeauna ați răbdat. Cu
nepătimirea v-ați îmbrăcat,
cugetul trupesc smerindu-l cu
tăria Sfîntului Duh.

Și acum..., a Născătoarei:

Cîntați Domnului cîntare
nouă, cîntați numelui Aceluia ce
a răsărit cu dumnezeiască
cuvîință din pîntecele celei
neispită de nuntă, și pe dînsa a

arătat-o credincioșilor tare
nădejde și laudă.

Cîntarea a 6-a,

Irmosul:

*Întru adîncul greșelilor fiind
învăluit, chem adîncul milostivirii
Tale cel neurmat, scoate-mă din
stricăciune, Dumnezeule.*

Cu stropirea nevoițelor
voastre celor mari, ați biruit
fețele dracilor, plăcînd
Domnului, Celui ce S-a răstignit
pentru noi, cuvioșilor părinți.

Obiceiurile bune agonisindu-
le, părinților, de la Dătătorul de
bine Dumnezeu, dar ați luat din
destul și pe acela dați-l celor ce
au trebuință, cuvioșilor.

Slavă...,

Umplîndu-vă cu darurile
Duhului, părinților, duhurile
cele protivnice le-ați supus, și, ca
cei cu minte și înțelepți, v-ați dat
cu totul lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei:

Patimile mele cele sufletești le
vindecă, ceea ce ești izvorul
nepătimirii, și ai luminat cetele
cuvioșilor Părinți cu nașterea ta.

C O N D A C, glasul al 2-lea:

Podobie: Căutînd cele de sus...

Mulțimea valurilor neudat trecînd-o, pe vrăjmașii cei fără de trupuri cu curgerile lacrimilor voastre tare i-ați cufundat, de Dumnezeu cugetătorilor și cuvioșilor. Și dar de minuni luînd, rugați-vă neîncetat pentru noi toți.

I C O S

Fiind plini, cuvioșilor, ca o grădină frumoasă, de mulțimea faptelor voastre celor bune, ca din rai ați înflorit, cu postirea și cu rugăciuni, umplînd pe toți cu miros de bună mireasmă a ostanelilor și nevoințelor voastre și a sudorilor celor cuvioase, întru care ați trecut cu buna iscusință la viața cea fără de scîrbă și cu cunună de biruință v-ați încununat, rugați-vă neîncetat pentru noi toți.

Cîntarea a 7-a,

Irmosul:

Chipul cel de aur în cîmpul Deira slujindu-se, cei trei tineri ai Tăi au călcat porunca cea fără de Dumnezeu. Și, fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se, au cîntat: Bine ești cuvîntat, Dumnezeuul părinților noștri!

Cu arma rugăciunilor voastre, cuvioșilor, biruind pe dracii cei vicleni, dar din cer ați primit, ca să tămăduiți neputințele și să goniți duhurile cele viclene de la cei ce strigă: Bine este cuvîntat, Dumnezeuul Părinților noștri!

Trupurile voastre le-ați supus, înțelepților părinți, duhului, cu tot felul de înfrînare, întru facerea de bine, prealăudaților, viețuind și avînd cunoștință curată și viețuire cerească, ați cîntat: Bine este cuvîntat, Dumnezeuul Părinților noștri!

Slavă...,

Pe calea cea adevărată intrînd în dumnezeiască odihnă, ați scăpat de ispitele drăcești, fericiților, acoperiți fiind cu dumnezeiescul dar și cîntînd: Bine este cuvîntat Dumnezeuul Părinților noștri!

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară Curată, arma care a păzit mai înainte porțile Edenului, dă sprijin tuturor, celor ce au surpat pustnicește pe luptătorul vrăjmaș, pururea strigînd: Bine este cuvîntat Dumnezeuul Părinților noștri!

Cîntarea a 8-a,

Irmosul:

Pe Cel Ce oarecînd la muntele Sinai în rug a închipuit lui Moise minunea Fecioarei, lăudați-L, binecuvîntați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Picăturile lacrimilor voastre au stins focul păcatului și ne-au arătat nouă tuturor rîul minunilor, care îneacă toate patimile, ale celor ce aleargă la voi, preaslăviților părinți.

Credința și nădejdea nesurpată, și dragostea cea adevărată ați avut, părinților, și sîrguința cea cu milostivire, răbdarea cea bună și cugetarea cuvintelor celor duhovnicești, gîndul cel smerit și nerăutatea cea desăvîrșită.

Binecuvîntăm pe Tatăl...

Bine v-ați nevoit, biruind toate lucrările vrăjmașului, și, la sfîrșitul vieții, v-ați încununat, înțelepților, și cu toți cuvioșii v-ați numărat, cu care vă cinstim pe voi și preaînălțăm pe Hristos în veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Mîntuiește-mă pe mine, Maica lui Dumnezeu ceea ce te-ai

arătat lumii începătura mîntuirii, izbăvindu-mă de gîlceava patimilor celor necurate și de tot necazul cel potrivit, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a,

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvîntul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam, cel căzut cumplit prin mîncare întru stricăciune, din Sfînta Fecioară întrupîndu-Se pentru noi, credincioșii, cu un gînd întru cîntări să-L mărim.

Iată s-a deschis vouă, părinților, Împărăția Cerului, celor ce ați săvîrșit călătorie bună, văzînd cele ce văd îngerii. Iar răsplătirea ostanelilor și cinstea o dă vouă Dumnezeu, Cel ce vă cinstește pe voi. Pentru aceasta, sfinților părinți, fericimu-vă pe voi.

Cu inima înfrîntă plăcînd lui Dumnezeu ați zdrobit meșteșugirile dracilor, și pe cei zdrobiți de dînșii i-ați vindecat, purtătorilor de Dumnezeu. Pentru aceasta, vă fericim pe voi cu credință, închinîndu-ne raclei

moaștelor voastre, de Dumnezeu fericiților.

Slavă...

Sus, către Dumnezeu avînd gîndul, purtătorilor de Dumnezeu părinți cuvioși, cele pămîntești le-ați lăsat, și ați luat cele cerești, pentru ostelile voastre și pentru înfrînarea voastră cea neslăbită. Pentru aceasta, vă cinstim pe voi.

Și acum..., a Născătoarei:

Milostivește-Te spre mine, Doamne, milostivește-Te cînd vei veni să mă judeci, și să nu mă osîndești pe mine în foc, nici cu mînia Ta să mă mustri pe mine. Te roagă, Hristoase, ceea ce Te-a născut pe Tine, Fecioară și cetele Îngerilor și adunările Cuvioșilor.

LUMINÎNDA:

Podobie: Cercetatu-ne-a pe noi...

Ca finicul ați înflorit, după cuvîntul lui David, părinților. Locașuri v-ați făcut Preasfîntului Duh, și slăviți lumii arătîndu-vă. Rugați-vă neîncetat pentru noi, cei ce cinstim cu credință preacinstită pomenirea voastră, cuvioșilor.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Pe Tine Te ferim cu cîntări fără tăcere, Fecioară, pentru că din Treime, pe Unul L-ai născut, de Dumnezeu Născătoare, și ai purtat pe dumnezeieștile brațe Cuvîntul Cel prea bogat, neschimbat și nemutat.

LA LAUDE

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Ca Soarele prealuminat răsărind, cuvioșilor, cea cu totul prăznuită pomenirea voastră strălucește cu razele faptelor voastre celor bune, luminînd simțurile credincioșilor cu lumina minunile voastre. Pe care, prăznuindu-o cu bucurie, vă laudăm, și, cu credință, ferim cea cu totul prăznuită pomenirea voastră. (2 ori)

Ca alți îngeri pămîntești ați viețuit, cu înfrînarea topind trupul vostru cu totul lăudaților. La priveghere și la pomenirea morții cu osîrdie cugetînd, dumnezeieștilor părinți, cu suișurile cele mari v-ați ridicat către dorirea cea desăvîrșită. Drept aceea, cu adevărat v-ați apropiat către Însuși Hristos, Cel Ce este Piatră în capul unghiului.

Patimile trupești cu înfrînarea și cu osîrdnică rugăciune le-ați vestejit, pe șarpele cel înșelător, cu pîraiele lacrimilor l-ați înecat, părinților cuvioși. Și ați plăcut lui Dumnezeu mai mult decît alții, vrednicilor de minuni. Pentru aceasta, v-a împodobit pe voi cu cereștile daruri Iisus, Iubitorul de oameni și Mîntuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul 8:

Cuvioșilor părinți, cugetînd ziua și noaptea la legea Domnului, v-ați învrednicit a vă face împreună sădiți cu lemnul

vieții și rodul chinuirii voastre cununi a odrăslit. Pentru aceea, avînd îndrăzneală către Dumnezeu, Rînduitorul nevoițelor, cereți și nouă curățire și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpînă, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Slavoslovia cea mare, troparul, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din cîntarea a 3-a și a 6-a. Prochimen gl. al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului..., Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate... Apostolul din Epistola către Romani (VIII, 28-39, vezi Apostolul din 2 septembrie). Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori. Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

Evangelia de la Marcu (VIII, 34-38; IX, 1, vezi Duminica după Înălțarea Cinstitei Cruci).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.